

РЕШЕНИЕ

№ 938

гр. София, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 06.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **9241** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление – [населено място], 9009, район „В. В.“ В. Т. – Е, [улица], срещу решение № Ж-404/10.08.2022г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл.22 ал.1, ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката и чл.147 ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, на дружеството е указано в 14-дневен срок да издаде и предостави на „ЕКСПЕРТ КОНСУЛТ“ ЕООД Становище за увеличаване на мощността на Ф. от 30 на 70kw, в УПИ XIV, кв.19, [населено място], общ.А., обл. Т., съгласно Наредба № 6, Глава Пета, Раздел I, отговарящо на изискванията на т.3.2.2. от Лицензията, след анализ на възможността за присъединяване на страна към ниско напрежение и в 7-дневен срок след приключване на тези дейности, предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

При извършена проверка съобразно чл.158 от АПК, съдът счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални

предпоставки по чл.159 АПК.

Процесният акт е постановен на правно основание - чл.22 ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ вр. чл.147 ал.2 от Наредба № 3. Посочените норми регламентират правомощието на КЕВР да разгледа и реши спорно производство, образувано по жалба на някое от лицата, посочени чрез съответното качество в хипотезите на визираните норми.

От фактическа страна в оспорвания акт е посочено, че производството е образувано по подадена жалба вх. № Е-11ИН-00-956/01.12.2021г. подадена от „ЕКСПЕРТ КОНСУЛ“ ЕООД срещу Е. Север АД.

Видно от съдържанието на посочената жалба, дружеството „ЕКСПЕРТ КОНСУЛ“ ЕООД сезира КЕВР с възражение срещу определената му с писмо изх. № 8805#1/12.11.2021г. на Е., такса от 7848,00лв. за проучване на необходимите условия за присъединяване на електропровод 20KV „И.-II част към ЗРУ 20 KV на п/ст 110/20 KV „О.“, поради присъединяването към електроразпределителната мрежа на Ф. с инсталирана мощност 0.4 MW, находяща се в УПИ XIV, КВ.19, С.В., [община], обл.Т..

В конкретният казус и при произнасянето си, КЕВР е мотивирал наличието на неизпълнение от страна на „Електроразпределение Север“ АД на задължения по притежаваната лицензия относно присъединяване към мрежата на потребители и производители, като е посочено още, че същото дружество не е доказало невъзможност за присъединяване на предвидената Ф. на страна ниско напрежение, което би редуцирало съществено икономическите разходи в сравнение с предложения вариант на страна средно напрежение. Т.е. по силата на посоченото решение КЕВР дава указания на Е. Север АД да издаде и предостави становище след анализ на възможността за присъединяване към страна ниско напрежение.

Съгласно чл.7 ал.1 от Наредба № 6 от 24.02.2014г., съответният мрежови оператор определя условия за присъединяване на обекта, като текста на чл.9 от същата Наредба съдържа описание на условията за присъединяване - техническите изисквания на съответния мрежови оператор към съоръженията в присъединявания обект и информация за съоръженията за присъединяване.

По силата на чл.7 ал.2 от Наредбата, операторът на разпределителната мрежа съгласува с оператора на преносната мрежа условията за присъединяване на обект на клиента към разпределителната мрежа в случаите, когато присъединяването на обекта: 1. води до промени в договорите, сключени между двата мрежови оператора; 2. налага изграждане или реконструиране на съоръжения както в разпределителната, така и в преносната мрежа.

Текста на чл.9 ал.4 от Наредбата предвижда, че съответният мрежови оператор определя ниво на напрежението в зависимост от 1. големината на присъединяваната мощност; 2. предназначението на обекта; 3. вида на приемниците на електрическа енергия; 4. преносната възможност на съществуващата електрическа мрежа; 5. плановете за развитие на съответната мрежа.

В този смисъл безспорно съответният мрежови оператор разполага с правомощието да определи условията за присъединяване, в т.ч. и нивото на напрежение, от което следва

вече и дължимата такса за проучване, вменена на „ЕКСПЕРТ КОНСУЛ“ ЕООД. Това правомощие обаче не е безконтролно, като съгласно чл.22 ал.1 от ЗЕ, при жалба на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, възниква компетенцията на КЕВР да упражни контролно-надзорните и ръководните си, правомощия.

В процесният казус КЕВР е приела, че по повод подаденото от ЕКСПЕРТ КОНСУЛ“ ЕООД искане за проучване възможността за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Ф., Е. Север АД е приело едностранно, че дружеството може да се присъедини към мрежа средно напрежение, без да е анализирана възможността присъединяването да се осъществи и към мрежа ниско напрежение, като не са представени доказателства относно липсата на възможност за подобно присъединяване.

Посоченият извод е правилен и законосъобразен. Същият поражда задължение за жалбоподателя да осъществи проучване относно възможността за присъединяване към мрежа ниско напрежение, като видно от мотивите на акта, при констатиране на такава невъзможност – да се изложат съображения от какво е продиктувана същата и да се представят съответните доказателства.

Видно от данните по преписката, Е. Север АД не е осъществила такова проучване и не е представила пред КЕВР подобни доказателства. В този смисъл, проучването от страна на Е. Север АД е непълно. Следва да се посочи, че при упражняване на правомощията си по чл.9 ал.4 от Наредба № 6 от 24.02.2014г., дружеството действа в качеството на лице, осъществяващо публични функции, респ. организация, предоставяща обществени услуги. Ето защо, когато е на лице правомощие, можещо да се характеризира като оперативна самостоятелност, тъй като закона предоставя самостоятелност в преценката и решението на мрежовия оператор какво решение да вземе измежду няколко възможни, респ. високо, средно и ниско напрежение, то несъмнено КЕВР, в качеството си на орган, разрешаващ спорове по прилагането на закона, следва да може да упражни контрол относно обосноваването на решението, респ. наличието на предпоставки за взимането му.

Липсата на обосновка на невъзможността да бъде осъществено присъединяване на ниско напрежение е въпрос, преюдициален за дължимостта на определената такса. При служебно направена справка на интернет страницата на Е. Север АД, на адрес: <https://www.erpsever.bg/bg/document/download/121289>, се констатира, че във връзка с проучване условията за присъединяване към мрежата на производители се заплаща цена „съгласно ценоразпис на Е. Север АД, чийто размер зависи от заявената мощност на ОПЕЕВ“.

Т.е. при наличие на възможност за присъединяване към мощност ниско напрежение, процесната такса би била незаконосъобразно определена, както и обратното – при установена и доказана невъзможност присъединяването да се осъществи при мощност ниско напрежение, то таксата би била дължима и производство следва да продължи съобразно приетото от Е. Север АД.

С оглед гореизложеното незаконосъобразни се явяват възраженията на жалбоподателя относно липсата на акт, във връзка с който да е подадена жалбата, респ. да е постановено решението на КЕВР.

Безспорно, писмото на Е., респ. Е. Север АД поставя изискване относимо към определяне на условията за присъединяване, при чието неизпълнение дружеството не би могло да получи исканото от него становище. В този смисъл поставеното

изискване следва да се счита за неразделно от условията за присъединяване, поради което и като неразделно от тях се характеризира като условие за присъединяване.

С Решението си КЕВР не се е произнесъл относно наличието на икономическа обоснованост на определената такса, тъй като нейният размер е функция от вида напрежение на мрежата при което ще се осъществи присъединяването, респ. за което ще бъде изготвено исканото становище. Правилно в този смисъл КЕВР е посочил условието на чл.2.1. и чл.3.2.2. от лицензията за дейността „разпределение на електрическа енергия“ изискващо присъединяване на потребители и производители с минимални икономически обосновани разходи. Именно дружеството определящо условията за присъединяване следва да докаже икономическата обоснованост и минимално възможният размер на определеният от него, разход. Понастоящем това изискване не е изпълнено, поради което правилно КЕВР е дал задължителни указания за извършване проверка в пълнота, в т.ч. и относно възможността за присъединяване по най-икономично изгодният вариант – при мощност ниско напрежение. Още повече, че видно от административната преписка именно такава присъединяване е заявил и производителят „ЕКСПЕРТ КОНСУЛ“ ЕООД.

В този смисъл неоснователно е още възражението на жалбоподателя, че административния акт е необоснован и постановен при липса на мотиви. Налице е преюдициален въпрос, чието неизясняване от именно задълженото да го установи лице – мрежовия оператор, преклудира възможността КЕВР да се произнесе по въпроса за обоснованост на определената такса по силата на писмо изх. № 8805#1/12.11.2021г. на Е. респ. писмо изх. № 5950431/22.11.202г. на Е. Север АД.

Следващото възражение, обективизирано в процесната жалба досежно противоречието на акта с чл.116 ал.2 от ЗЕ съдът счита за неоснователно, тъй като преценката за техническо решение водещо до намаляване на технологичните разходи за електроенергийната система е въпрос, който ще възникне, респ. ще следва да бъде решен едва след установяване техническата възможност за да присъединяване на посоченият Ф. със страна ниско напрежение.

В заключение следва да се добави още, че процесният акт е постановен от компетентен орган, в изискуемата законова форма и при спазване на административно-производствените правила характерни за спорното производство по чл.22 ал.1 от ЗЕ и в съответствие с целта на закона.

С оглед гореизложеното и на основание чл.172 ал.2, предл пето от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК] срещу решение № Ж-404/10.08.2022г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление – [населено място],9009, район „В. В.“ В. Т. – Е, [улица] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 150лв., юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховния административен съд, 14 дневен срок от изпращане на съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: